

PORVARISTON KANSAINVÄLISTÄ POLITIIKkaa

Sekä hallituslehdet että vapaamieliset sanomalehdet ovat täynnä uutisia, huhuja, oletuksia ja laskelmia „Balkanin” politiikan suhteen. Niistä löytyy vaikka mitä! „Sensaatio” seuraa toistaan, uutiset ovat toinen toistaan „kirpaisevampia”. Eilen muka oli jo aivan puhkeamaisillaan sota — Itävallan ja Montenegron, Bulgarian ja Serbian välillä. Tänäkin kiiruhdetaan kumoamaan eiliset uutiset ja vakuuttamaan, että „rauha on turvattu”.

Eilen leviteltiin kirpaisevia kaskuja Essad-paššasta, hänen ja Montenegron kuninkaan keskeisestä salaisesta sopimuksesta, hänen katalista aikomuksistaan kaapata valta Albaniassa. Tänäkin kumotaan nuo kaskut ja levitellään uusia „kirpaisevia” tietoja Itävallan ja Essadin sopimuksista.

Poroporvarillinen väki kuuntelee korvat höröllään näitä lörpötyksiä ottaen jutut täydestä ja seuraa sokeasti keinottelijoiden perässä, jotka pyrkivät askarruttamaan „yleistä” mielipidettä nimenomaan sillä, mikä on heille, keinottelijoille, edullista. Poroporvarillinen väki ei aavistakaan, että sitä vedetään nenästä, ei huomaa, että helisevillä korulauseilla „isänmaallisuudesta”, „isänmaan kunniaa ja arvovallasta”, „suurvaltojen ryhmittymisestä” verhoetaan tahallisesti rahahuijareiden ja kaikenkarvaisten kapitalististen keinottelijain kepposia. Kirpaisevat uutiset, joita porvarilliset suurlehdet joka päivä sepustelevat, nämä kun eivät muuta teekään kuin myyvät edukseen „kaikkein tuoreimpia” ja „kaikkein kirpaisevimpia” uutistietoja, on tarkoitettu juuri *kääntämään* yleisön huomiota *pois* todella tärkeistä kysymyksistä, „korkean” politiikan todellisesta taustasta.

Konservatiiviset lehdet Euroopassa, mustasotniaisten²⁵⁸ ja lokakuulaisten lehdet sekä puolueettomat lehdet meillä pelaavat tätä peliä karkeasti ja kömpelösti — Venä-

jällä esim. ne usuttavat joka päivä Itävallan kimpptuun ja kuvaavat Venäjää slaavien „suojelijaksi”. Vapaamieliset lehdet, kuten „Retsch” ja sen tapaiset äänenkannattajat, pelaavat *samaa peliä*, vain peitellen sitä hienommin ja ovelammin, „pistellen” varovammin Itävallaa, tekeytyen valtiomiehiksi, jotka pohtivat eurooppalaisen konsertin ongelmia.

Todellisuudessa koko tämä riitely Itävallan ja Venäjän kesken, kolmiliiton ja kolmisopimuksen maiden kesken, kaikki nämä hienot salajuonet — kaikki tämä on vain kapitalistihuijareiden ja kapitalististen hallitusten riitaa saaliinjaosta. Poroporvarin huomio koetetaan kohdistaa kysymykseen, miten „me” saisimme kahmaistua mahdollisimman paljon ja antaa „heille” mahdollisimman vähän, poroporvarin huomio yritetään kohdistaa, saada kiintymään tästä käytävään riitaan.

Siitä, kuinka monta nahkaa nyt tullaan nylkemään talonpojasta ja työläisestä Serbiassa, Bulgariassa ja Kreikassa sotamenojen kattamiseksi — tai Itävallassa liikekannallepanosta johtuvien kustannusten peittämiseksi — tai Venäjällä samaan tarkoitukseen ynnä suurvaltapolitiikkaan; tai siitä, turvataanko ja millä tavalla nimenomaan turvataan demokraattiset laitokset Balkanin „uusissa” valtioissa tai Armeniassa taikka Mongoliassa — siitä ei kirjoiteta eikä puhuta. Se ei ole mielenkiintoista. Kansainvälisten haikalojen liikevoitot eivät riipu siitä. Demokraattiset laitokset jopa haittaavat liikevoittojen „rauhallista” saantia. Suurvaltojen politiikan *paljastamisen* asemesta sanomalehdet, niin hallituksen suojelemat kuin vapaamielisetkin, pohtivat, miten *parhaiten* saisi haikalat kylläiseksi tällä politiikalla.

„Pravda” № 101,
toukokuun 4 pnä 1913

Julkastaan
„Pravda” lehden tekstin mukaan